„KLASZTOR SHAOLIN 2012”

Zdjęcia zamieszczone w niniejszym artykule zostały wykonane z sierpniu 2012 roku przez: Anitę Waber, Grażynę Wawiórko, Arnolda Szybkowskiego, Michała Szwarc Rafała Becker oraz Sławomira Pawłowskiego.

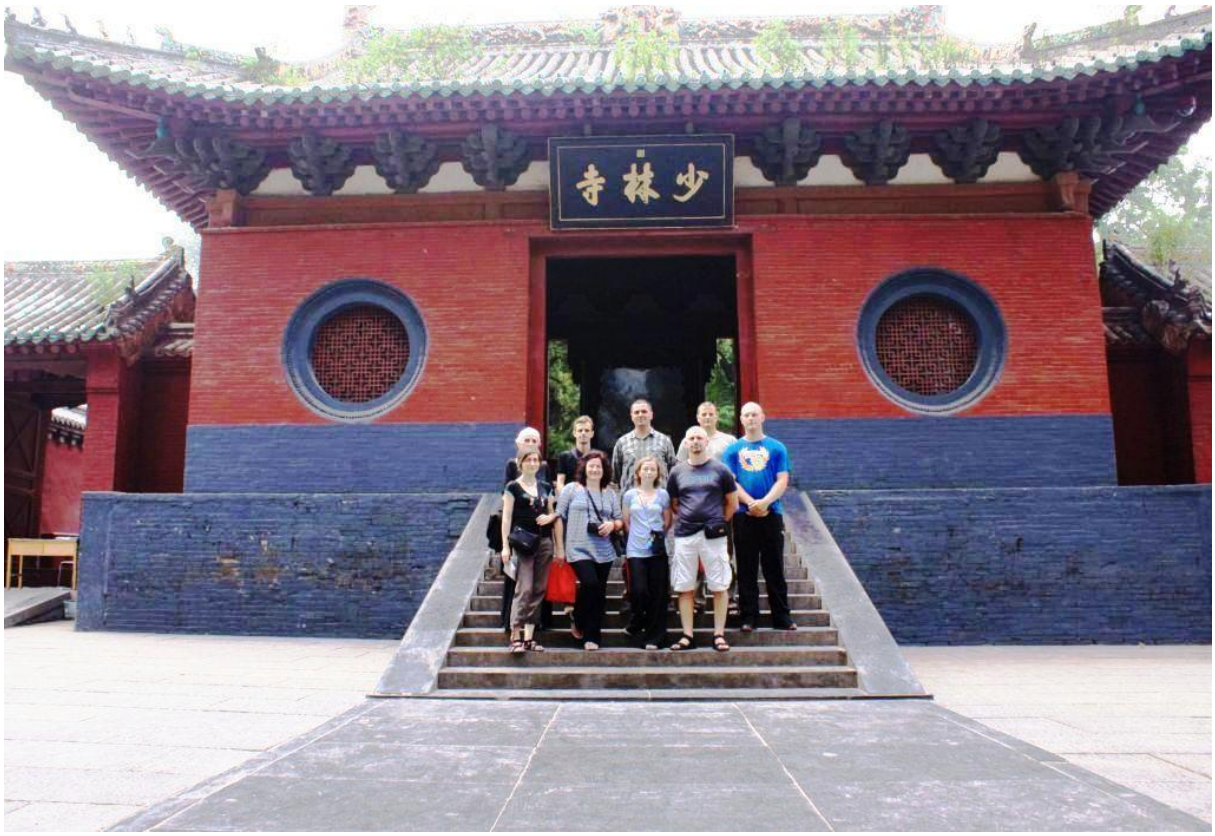

Fot. 1: Nasza grupa przed główną bramą klasztoru Shaolin

Buddyjski klasztor Shaolin położony jest w północnych Chinach, w prowincji Henan, w odległości13 kilometrów od miasta Dengfeng będącego stolicą okręgu, u podnóża góry Sung Shan. Uważa się go za kolebkę buddyzmu Ch'an (jap."Zen") oraz chińskiej sztuki walki „Shaolin kung fu". Od prawie półtora tysiąca lat istnienia klasztoru w obrębie jego murów mnisi nieprzerwanie doskonalą się w sztuce walki traktując to jako praktyczną realizację podstawowego religijnego przykazania "Nie zabijaj", rozwiniętego w ich rozumieniu do zasady:" Nie tylko nie zabijaj, lecz chroń wszelkie życie - swoje oraz innych istot". Zgodnie z nią wszyscy mnisi są wegetarianami, a poprzez treningi wzmacniają swoje ciała i psychikę oraz nabywają umiejętność samoobrony by w razie konieczności móc ochronić siebie lub inne osoby będące w nagłej potrzebie. Klasztorne kung fu w ich rozumieniu jest sztuką ochrony życia, nie zaś agresji. Warto zaznaczyć, że wraz z działalnością religijną stanowiącą podstawę działalności klasztoru oraz sławy jaką mnisi zyskali dzięki

ich biegłości w kung fu, wielu z nich z generacji na generację na przestrzeni stuleci zajmowało się ziołolecznictwem w oparciu o tradycyjną chińską medycynę ("T.C.M"),metodami ochrony i wzmacniania zdrowia, malarstwem, kaligrafią, czy tłumaczeniami buddyjskich sutr na język chiński. Obecnie mnisi w świątyni Shaolin nadal rygorystycznie doskonalą się w kung fu opartym na specjalizacji w tradycyjnych 72 umiejętnościach (w tym 36 tzw. „zewnętrznych" i 36 tzw. „wewnętrznych") a także codziennie praktykują medytację Ch'an, W klasztorze wytwarzane są lekarstwa oparte o receptury wypracowane przez mnichów na przestrzeni wieków. W ciągu ostatniej dekady w bezpośrednim otoczeniu klasztoru za sprawą przeora Shi Yong Xin zaszły spore zmiany architektoniczne, tj, usunięte zostały w promieniu pięciuset metrów od klasztoru wszelkie budynki, dzięki czemu poza godzinami udostępnienia świątyni Shaolin dla turystów, funkcjonuje ona w ciszy, otoczona zielenią drzew. W trosce o czystość środowiska w strefie 3 kilometrów od klasztoru ograniczony jest ruch pojazdów o napędzie spalinowym, więc z tej odległości turyści udający się do klasztoru zmierzają albo pieszo, albo pojazdami o napędzie elektrycznym. Z racji dużego ruchu turystycznego, we wczesnych godzinach porannych (ok. godz. 4 do 5 rano) wielu mnichów w celu praktyki kung fu lub kontemplacji opuszcza klasztor udając się w miejsca odosobnienia położone w górach. W godzinach otwarcia świątyni dla turystów pozostali w klasztorze mnisi w większości przebywają na dziedzińcach nie udostępnionych do zwiedzania. Taka jest cena ich popularności. Codzienna fala ruchu turystycznego stanowi pokaźne źródło dochodu dla klasztoru.

Fot. 2 fot.3.

Fot.2, fot. 3.: W ciągu dnia przez klasztor przepływa nieprzebrana rzeka turystów.

Ze środków uzyskanych między innymi z biletów wstępu lub klasztornych publikacji odbudowano w klasztorze dwie historyczne wieże – tj. Wieżę Bębna oraz Wieżę Dzwonu (obie zostały spalone i zrównane z ziemią w 1928 roku). Odrestaurowano wiele klasztornych budynków (obecnie odrestaurowywany jest Pawilon Przeora). Ze świątynnych środków wybudowano w pobliskim mieście Dengfeng sierociniec. Zamieszkujące w nim sieroty utrzymywane są z funduszy klasztoru.

fot. 4. Wieża Dzwonu.

fot.5. Wieża Bębna.

fot 6.

fot. 6. Historyczny dzwon ze zburzonej i spalonej w 1928 roku „Wieży Dzwonu”.
W czasie pożaru dwon pękł.

Dynamizm i zakres zmian i działań jest więc ogromny, jednak ich cena jest wielka: Nie jeden turysta zwiedzając klasztor odniesie wrażenie, że (użyję tu określenia Rafała Beckera) „buddyzm w nim przykląkł", lub, że to historyczne miejsce stanowi obecnie wyłącznie turystyczną atrakcję, a tradycyjne kung fu nie jest w nim już praktykowane. Mówiąc wprost: statystyczny turysta zwiedzający w ciągu dnia klasztor Shaolin ma nikłe szanse zobaczyć na własne oczy mnichów doskonalących się w Shaolin kung fu. By mógł ich ujrzeć, powinien udać się do świątyni o bladym świcie, lub tuż przed nim – wtedy to mnisi klasztoru z pełnymi siły i determinacji okrzykami ćwiczą kung fu w klasztorze i na placu przed jego główną bramą. Wielu z nich jeszcze w ciemnościach nocy opuszcza klasztor udając się w góry, by tam w odosobnieniu i spokoju, wzorem patriarchy Bodhidharmy doskonalić się w dali od zgiełku cywilizacji.

I na koniec:…

Niezmiernie trudno było mi wyselekcjonować niespełna sto zdjęć z ponad tysiąca. Mam nadzieję, że mój wybór przypadnie czytelnikom do gustu ☺ .

Sławomir Pawłowski

fot. 7. fot.8.

fot 7: …Gdy przed świtem brama klasztoru jest jeszcze zamknięta …
fot:8 …. shaolińscy mnisi udają się w góry w miejsca odosobnienia.

fot. 9. fot. 10.

fot.11. fot. 12.

fot. 9,10,11,12: Między innymi w tych miejscach poza klasztorem ćwiczą shaolińscy mnisi.

fot. 13. fot. 14.

fot. 13,14: Klasztorna brama po prawej stronie od głównego wejścia do świątyni wiodąca na dziedziniec „Shaolińskiej Tradycyjnej Medycyny”.

fot. 15. Kosze z ziołami zebranymi przez mnichów na terenie dziedzińca „Shaolińskiej Tradycyjnej Medycyny”.

Fot.. 16 fot.17.

fot.16 fot 17.: Posąg mnicha z zaznaczonymi i opisanymi na nim meridianami. Posąg znajduje się w centralnej części dziedzińca „Shaolińskiej Tradycyjnej Medycyny”.

Fot.18

Fot. 18. Kamienna brama „ **Zu Yuan Di Ben**” na wschodniej części placu przed głównym wejściem do klasztoru Shaolin. Widnieje na niej inskrypcja: „ Na ziemi i na niebie (góra Sung) jest numerem jeden wśród wszystkich znanych gór. Przychodząc (do klasztoru Shaolin) by uczyć się poza słowami, kultywujesz drogę założyciela wszystkich buddyjskich szkół (tj. Buddy).”

Fot 19. fot. 20.

Fot 19, fot.20: Brama „**Ba Tuo Kai Chuang**” usytuowana na zachodniej części obszernego placu przed głównym wejściem do klasztoru Shaolin (fot. za dnia oraz nocą).
Na bramie widnieje inskrypcja: „ (***Klasztor) założony przez (mnicha) Ba Tuo***”.
(Zgodnie z zapiskami historycznymi, klasztor został wybudowany z rozkazu cesarza dla mnicha Ba Tuo, który został jego pierwszym przeorem). Brama ta została wybudowana w 1555 roku, tj. w 34 roku panowania dynastii Ming (Ming Jiajing).
Po jej wschodniej stronie widnieje główna inskrypcja:
„***Uciekamy się do (nauk buddyzmu) Mahajany***” .
Pod nią znajduje się dwuwiersz, w którego pierwszej linii napisano:
„***Siedząc podczas mroźnej zimy w starożytnej jaskini ukazał światło Buddy***”.
(Słowa te nawiązują do dziewięcioletniego odosobnienia Bodhidharmy zamieszkującego samotnie w jaskini na stoku góry Sung Shan).
W drugiej linii dwuwierszu zapisano:
„ ***Gdy siedział pogrążony w medytacji z twarzą zwróconą w kierunku ściany, wiatr niósł dźwięk sheng w nocnej ciszy***”.
Po zachodniej stronie bramy widnieje główna inskrypcja:
„ Las (buddyzmu) Ch’an na górze Song Shan”.
(Zwrot ten nawiązuje zarówno do małego lasku porastającego górskie zbocza w okolicy klasztoru, do jego nazwy (zwrot „Shaolin oznacza dosłownie tzn. „Mały las”) oraz buddyzmu Ch’an stworzonego w klasztorze przez Bodhidharmę i praktykowanego przez mnichów tej świątyni.)

Pod główną inskrypcją znajduje się dwuwiersz, w którego pierwszej linii zapisano: „***Szlachetne uczynki odzwierciedlają właściwą drogę rozświetlając ciemności niczym blask księżyca***”.
W drugiej linii dwuwiersza zapisano:
„***Kilkanaście górskich szczytów porośniętych zielonym lasem wznosi się ku niebiosom”.***

Fot 21: Obszerny plac przed główną bramą klasztoru Shaolin.

Fot. 22.

fot 23.

Fot.22, fot 23: Figury kamiennych lwów przed główną bramą klasztoru usytuowane zostały tam za czasów dynastii Qing. Symbolizują one potęgę ducha oraz „chronią od kilku stuleci klasztor przed zewnętrznymi niebezpieczeństwami”.

Fot. 22 - Figura lwa po lewej stronie bramy.
Fot. 23 - Figura lwa po prawej stronie bramy klasztoru.

fot. 24: Figury dwóch z pośród czterech „Wielkich Niebiańskich Królów” – tj: Guanmu oraz Daowen.

fot. 25: - Figury kolejnych dwóch z czterech “Wielkich NiebiańskichKrólów” tj. Chiguo oraz Zengzhang.

Zgodnie z mitologią, „Czterej Wielcy Niebiańscy Królowie” zamieszkiwali na szczytach czterech gór „Jiantuolu”. Każdy z nich zabezpieczał i chronił obszar jednej z czterech stron świata (tj. Dongsheng i Shenzhou (wschód) , Nanzan i Buzhou (południe), Xiniu i Hezhou (zachód) oraz Beijiu i Luzhou (północ). Uważani są za bóstwa chroniące buddyzm oraz okoliczną ludność.Ich posagi występują również w innych buddyjskich klasztorach, jak choćby „Świątyni Białego Konia” - „Bai Ma Sy”. W klasztorze Shaolin ich posągi usytuowane są tuż za główną bramą umieszczone w kierunku ze wschodu na zachód w następującej kolejności:

Chiguo - wschodni Niebiański Król w czerwono białej zbroi z lutnią,
Zengzhang - południowy Niebiański Król w błękitnej zbroi z mieczem w dłoni,
Guangmu - zachodni Niebiański Król w niebiesko białej zbroi z parasolem w dłoni,
Daowen - północny Niebianski Król w złoto zielonej zbroi z małą pagodą w dłoni.

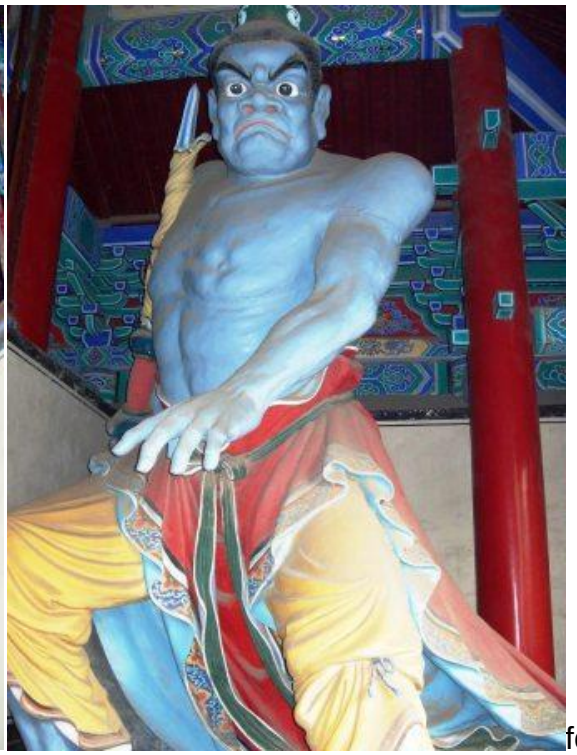

fot. 26. „Generał Hum” fot. 27. „generał Haw”

Fot.26, fot. 27: Ogromne posągi strażników świątyni Shaolin. Usytuowane są one we wnętrzu Pawilonu Devajara wybudowanego za czasów dynastii Yuan. Przed wiekami był on pierwotną główną bramą klasztoru. Po rozbudowie świątyni w „trzynastym roku panowanie cesarza Yongzheng z dynastii Qing (tj. ok. 1735 roku) wybudowano przed nią kolejną bramę, a „starą’ nazwano „Pawilonem Devajara”.

Fot. 28.

fot.29.

fot. 30.

fot. 31.

fot. 32.

fot. 33.

fot: od 28 do fot 33: Kamienne tablice na pierwszym dziedzińcu klasztoru za główną bramą.

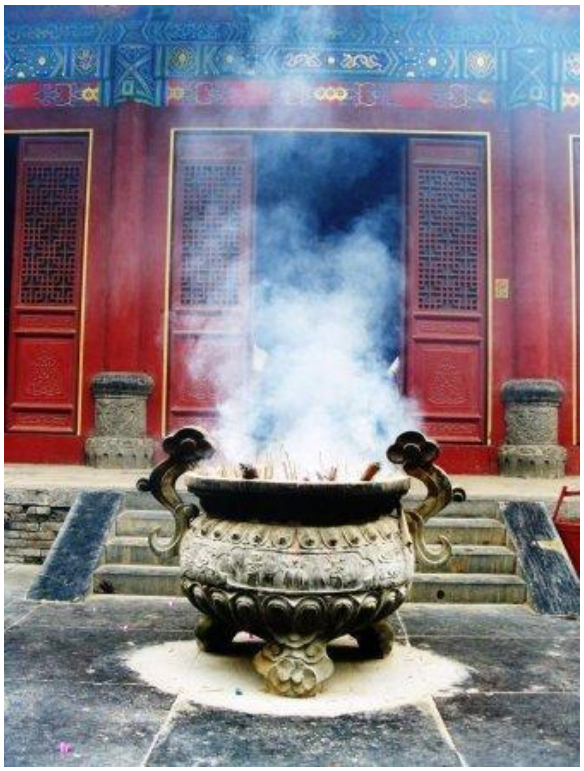

Fot. 34. fot. 35.

Fot. 34: Trójnoga kadzielnica przed pawilonem „Tysiąca Buddów”.
Fot 35: Trójnoga kadzielnica z brązu przed „Pawilonem Przeora”. Po obu jej stronach w odległości około trzech metrów znajdują się na cokołach barwne porcelanowe około półtorametrowe posągi lwów.

fot 36: Wielka kadzielnica klasztoru Shaolin.

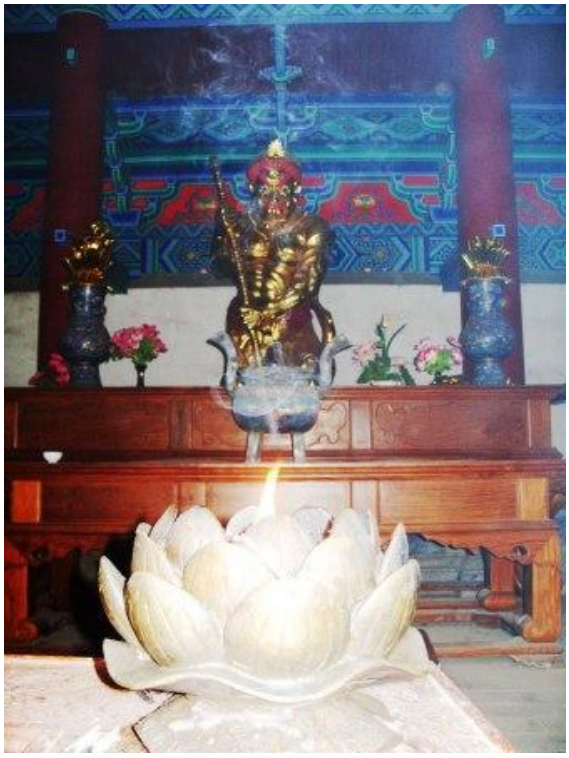

Fot. 37. fot.38.

Fot. 37: Stalowy garniec z czasów dynastii Ming, odlany z jednego wytopu żelaza. Znajduje się on po wschodniej stronie „Pawilonu Konserwacji Sutr”.
Na jego zewnętrznej stronie widnieje odlany napis: „ Ogromny garniec ważący 1300 Jin odlany został dla klasztoru Shaolin w listopadzie w czwartym roku panowania Wan Li”.
Fot 38: Klasztorne pomieszczenia upiększają płonące w nich znicze o kształcie kwiatu lotosu.

fot.39. fot.40.

fot. Ozdobny chodnik przecinający klasztorny dziedziniec.
fot. „Smocze schody”.

Fot. 41. fot.42.

Fot. 41: Kilkumetrowy posąg Buddy na bocznym dziedzińcu klasztoru.
Fot 42: Posąg mnicha przed „Pawilonem Przeora”.

Fot.43.

Fot: 43: Rzeźba smoka przy schodach do „Pawilonu Mahaviro”, zwanego również „Pawilonem Trzech Wieków Buddy” lub „Przeszklonym Pawilonem”.

fot. 44.

Fot. 45.

fot. 44, fot.45: Liczne kamienne rzeźby upiększają klasztorne dziedzińce.

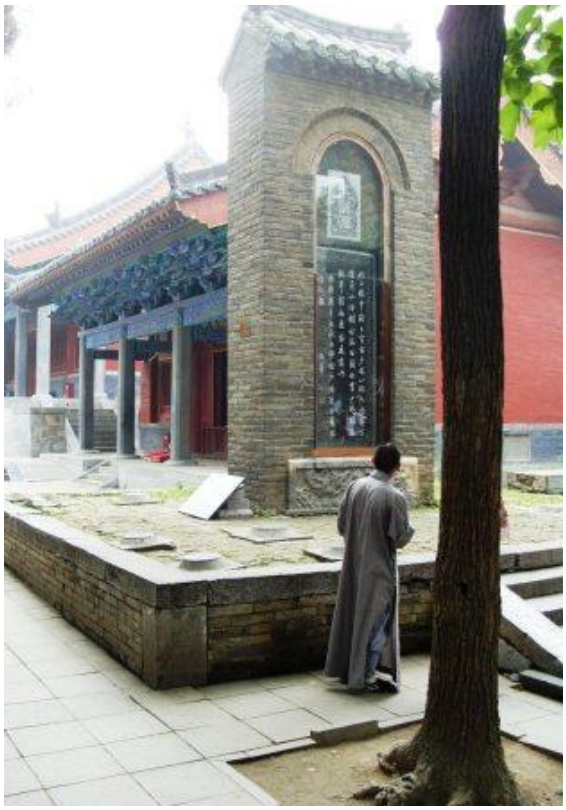

fot. 46.

fot.47.

fot. 46: Brama pomiędzy klasztornymi dziedzińcami.
fot. 47: Mnich przy historycznej tablicy na terenie klasztoru.

fot. 48.

Fot.49.

fot. 48:Obudowana ceglanym murem cesarska stela wysoka na 3,76 metra, wmurowana w październiku 1314 roku przez przeora i mistrza buddyzmu Chan – mnicha Guyan „ za czasów dynastii Yuan, w pierwszym roku panowania Yan You”. Na steli wygrawerowano są cztery edykty mongolskich cesarzy dynastii Yuan. Za ich czasów (należeli do nich między innymi Dżyngis Khan, Wokoutai i Kubilai

Khan) wydano cesarski edykt, na podstawie którego wybudowano klasztor Shaolin.
fot.49: Boczna brama oraz pawilon.

fot.50: Stylowe przejście pomiędzy klasztornymi podwórcami.

fot.51: Kamienne zdobienia klasztornego dziedzińca.

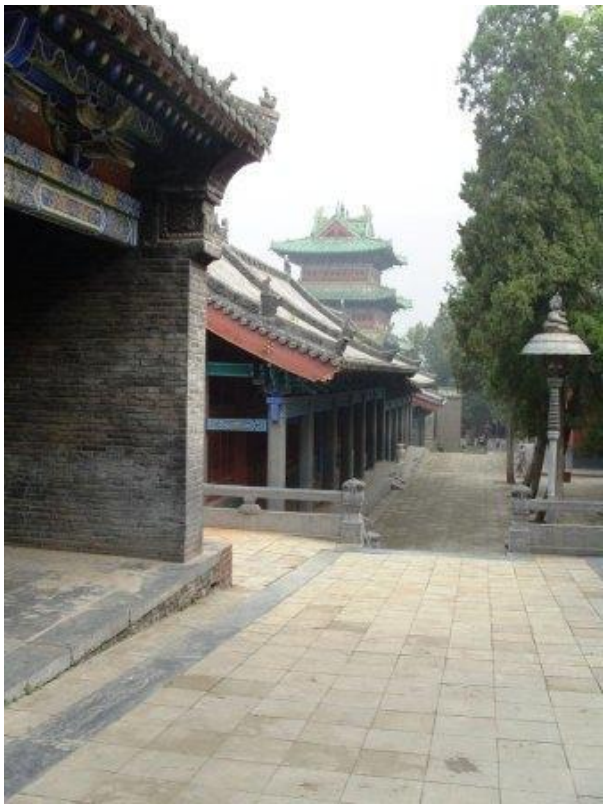

fot. 52.

Fot. 53.

fot. 52, fot 53: klasztorne zaułki.

fot 54: Zdobienia tarasu przed klasztornym pawilonem.

fot. 55.

fot. 56.

fot. 55, fot.56: Zdobienia klasztornych budynków i schodów.

fot.. 57.

Fot..58.

fot. 57: Historyczna tablica z podstawą w kształcie żółwia.
fot: 58: Wspaniała płaskorzeźba Bodhidharmy. .

fot. 59.

fot. 60.

fot. 61.

fot. 62.

fot. 59 – 62: Klasztor w zieleni.

fot. 63.

fot. 64.

fot. 63, 64: Klasztorna architektura zachwyca detalami.

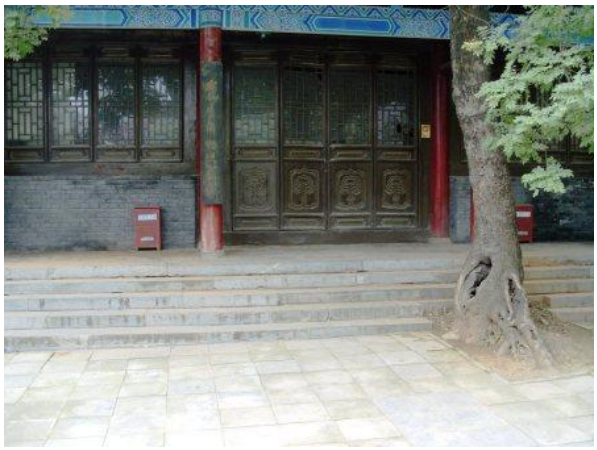

fot..65.

fot.66.

fot. 65, 66: Mniej znane zakątki klasztoru

fot.67: Fragment naściennego malowidła w „Pawilonie Tysiąca Buddów”
p.t. „Pięciuset Luohanów spoglądających na Pilu” ”.

fot. 68: Naścienne malowidło w pawilonie „Białej Szaty” – „Bai Yi”
p.t. „Mnisi praktykujący kung fu”.

fot.69: Najsłynniejsze shaolińskie naścienne malowidło w pawilonie Bai Yi. Przedstawia mnichów doskonalących się w sztuce walki.

fot. 70.

fot.71.

Fot. 72.

fot.73.

fot.70, fot 71: Klasztorne mury w większości otacza zieleń.
fot: 72:Uliczka wiodąca do klasztoru.
fot: 73: Nowoczesność i ekologia - słoneczne baterie nad klasztornym parkingiem.

Fot. 74. fot.75.

Fot. 74: Tu mieszkają shaolińscy mnisi.
Fot. 75: Buty mnichów schną po treningu w promieniach słońca.

fot. 76: Podwórzec mieszkalny mnichów, nieudostępniony dla turystów.

fot. 77: Po południu mnisi wracają z gór do klasztoru.

Fot.78.

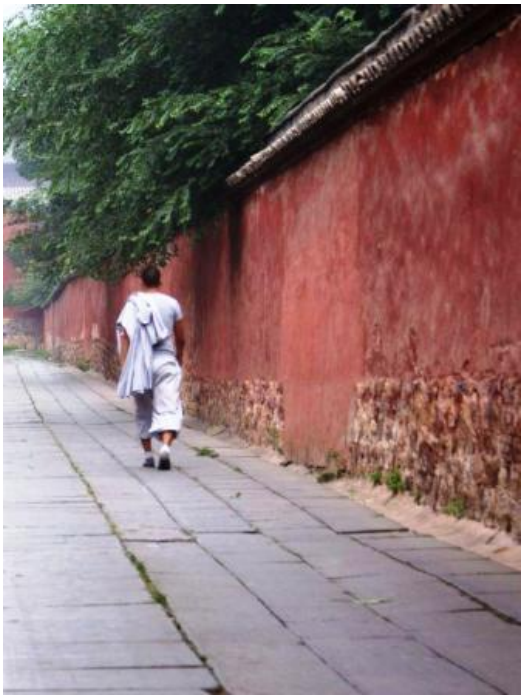

fot.79.

Fot:78, fot 79: Można się przemieszczać skuterem lub pieszo. Jak kto woli ☺.

Fot.80. fot.81.

Fot:80, fot.81: Mury otaczające klasztor Shaolin od wschodu i zachodu.

fot. 82. fot..83.

Fot 82, fot 82: Zarówno po wewnętrznej, jak i po zewnętrznej stronie klasztornych murów trwają prace konserwacyjne oraz budowlane. Na powyższych zdjęciach widoczna jest droga budowana wzdłuż klasztornego muru.

fot. 84. fot.85.

fot. 84: Gdy nad górami i klasztorem Shaolin wstaje świt …
fot: 85: …uczniowie szkoły Shaolin kung fu „Da Gou” wybiegają na poranny trening.

W sąsiedztwie klasztoru Shaolin:

fot. 86: Wiekowy postument z historycznymi tablicami uświetniającymi dzieje świątyni Shaolin przy starym, rzadko uczęszczanym trakcie wiodącym do klasztoru.

fot:87: Stara ceglana brama „Do Krainy Wiecznej Szczęśliwości w Niebiosach” przy historycznym trakcie wiodącym do klasztoru Shaolin.

Wysoka na 6,66 metra, metrowej grubości brama, zwieńczona daszkiem z szarych dachówek, usytuowana jest po północnej stronie drogi wiodącej wzdłuż rzeki „Shaoxi” w odległości około 80 metrów od wschodniego muru klasztoru Shaolin..
Brama wiedzie ze wschodu na zachód.
Naprzeciwko niej z przeciwnej strony klasztoru znajdowała się brama „Shisiyuanliu”.
Przed wiekami wyznaczały one granice zewnętrznych murów klasztoru.

Las Pagód - „Da Lin”
Cmentarz mnichów klasztoru Shaolin:

fot: 88. Las Pagód „Da Lin”

fot:89.

fot: 90.

fot: 89: Pagoda mnicha Fu Yu z dynastii Yuan.
fot: 90: Pagoda mnicha Shi Su Xi.
Mnich Shi Su Xi zmarł w wieku 82 lat o godzinie 11.20 w środę 8 marca 2006 roku, tj. „Dziewiątego dnia, drugiego miesiąca roku psa”.

fot: 91: Zdobienia podstawy pagody mnicha Shi Su Xi.

fot.92.

fot.93.

Fot92, fot.93: Zdobienia wokół podstawy pagody mnicha Shi Su Xi.

fot. 94. Las pagód „Da Lin”.
Na pierwszym planie pagoda mnicha Shi Xiao San z czasów dynastii Ming (1368 – 1644).

Fot. 95. Fot.96.

fot. 95, fot. 96: Pagody „Da Lin”.

fot. 97. fot. 98.

fot. 97. Z klasztornym murem sąsiadują zagony uprawianej przez mnichów ziemi.
fot: 98. Niektóre z upraw sąsiadują z wiekowymi pagodami shaolińskich mnichów pochowanym poza lasem pagód „Da Lin

Sławomir Pawłowski

Gdynia listopad 2012